

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců Mgr. Jaroslava Škopka a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci **žalobkyně: M.P., zastoupené Mgr. Martinem Věříšem, obecným zmocněncem, bytem Rychtáře Petříka 1559/2, 102 00 Praha 10**, proti **žalované: Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, v řízení o žalobě ze dne 19. června 2012 na ochranu proti nečinnosti žalované ve věci **žádosti žalobkyně ze dne 31.8.2010, doručené žalované dne 2.9.2010 a evidované pod č.j. PR-P-606/10, o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace,**

t a k t o :

- I. **Žalovaná je povinna rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 31.8.2010, doručené žalované dne 2.9.2010 a evidované pod č.j. PR-P-606/10, o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 2.000,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 19.6.2012 doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) se žalobkyně domáhala soudní ochrany proti nečinnosti žalované, kterou spatřovala v tom, že žalovaná do dne podání žaloby nerozhodla o žádosti žalobkyně o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace jejího studia na zahraniční vysoké škole, konkrétně na Moskevském institutu podnikatelství a práva v Moskvě prostřednictvím Mezinárodního

institutu podnikatelství a práva, s.r.o. se sídlem v Praze. Žalobkyně podala tuto žádost dne 2.9.2010.

Problematika vysokého školství, včetně uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, byla upravena v zákoně č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o vysokých školách*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

[I] Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

Žalobkyně v žalobě připomněla, že v souladu s § 89 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách požádala dopisem ze dne 31.8.2010 (doručeným žalované dne 2.9.2010) Západočeskou univerzitu v Plzni o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice (bakalářského stupně), přičemž ve svém podání doložila veškeré podklady uvedené v § 90 odst. 2 zákona o vysokých školách.

Žalovaná následně dne 29. září 2010 vydala pod sp. zn. PR-P 606/10 rozhodnutí (žalobkyni doručené dne 7. října 2010), jímž řízení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice přerušila s odůvodněním, že je takto oprávněna rozhodnout ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu, tzn. z důvodu vad, resp. nedostatků shora uvedené žádosti žalobkyně, když současně žalobkyni informovala, že během přerušení řízení neběží lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí. Navzdory odůvodnění rozhodnutí však nebyla žalobkyni současně doručena žádná výzva žalované k odstranění tvrzených nedostatků této žádosti.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalované odvolání k Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, a to dopisem ze dne 21. října 2010 prostřednictvím žalované, jíž bylo toto odvolání doručeno dne 22. října 2010. Žalobkyně se v odvolání domáhala zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí z důvodu, že ani ke dni podání odvolání nebyly ze strany žalované sděleny žalobkyni údajné nedostatky její žádosti, a nebyly proto zřejmé důvody, pro něž byla žalovaná dle svého tvrzení oprávněna k postupu dle § 45 odst. 2 správního řádu, tzn. k přerušení příslušného správního řízení s důsledkem pozastavení běhu lhůty pro vydání meritorního rozhodnutí ve věci. Současně se v odvolání žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí ohledně její žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice, a to ve lhůtě dle § 71 správního řádu.

Žalovaná neshledala důvody pro změnu či zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí, o čemž dopisem ze dne 25. listopadu 2010 informovala Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Současně s tímto stanoviskem žalovaná postupem dle § 88 odst. 1 správního řádu (tj. reálně až po uplynutí zde stanovené pořádkové lhůty) předala věc k rozhodnutí

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, jemuž také zaslala příslušný správní spis vedený v dané věci.

V souladu s § 87 písm. l) zákona o vysokých školách a § 89 odst. 2 správního řádu poté Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy přezkoumalo odvoláním napadené rozhodnutí žalované v plném rozsahu, přičemž ověřilo, že žalovaná ani dodatečně (např. na základě podaného odvolání) nevyzvala žalobkyni k odstranění údajných nedostatků její žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice. Z tohoto důvodu, tj. pro postup žalované v rozporu s § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy svým rozhodnutím ze dne 14.4.2011 napadené rozhodnutí žalované zrušilo a věc jí vrátilo k novému projednání (toto rozhodnutí, vypravené dne 29.4.2011, bylo žalobkyni doručeno dne 2.5.2011).

Návazně dne 3.6.2011 vydala žalovaná rozhodnutí, jímž řízení o shora uvedené žádosti žalobkyně přerušila (s tím, že po dobu přerušování řízení neběží lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí), když současně s tímto rozhodnutím byla žalobkyně dopisem žalované z téhož dne vyzvána k doplnění své žádosti o určité, ve výzvě stanovené, podklady, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení zmíněné výzvy.

Žalobkyně na výzvu žalované řádně a včas reagovala písemným podáním ze dne 21.6.2011, na jehož základě zaslala žalované veškeré jí požadované podklady, resp. dokumenty. Z ustanovení § 65 odst. 1 správního řádu, dle jehož znění přestává lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, vyplývá, že lhůta pro vydání rozhodnutí neběžela již ode dne předložení vadné žádosti žalobkyně věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Po výše uvedeném rozhodnutí žalované ze dne 3. června 2011, resp. po zmíněné výzvě žalované rovněž ze dne 3.6.2011 již nedošlo (až do dne podání žaloby) v této věci k vydání jakéhokoliv správního aktu ze strany žalované. Žalobkyně tak, v rozporu s odůvodněním rozhodnutí žalované o přerušování řízení ze dne 3. června 2011, nebyla žalovanou uvědomena, že poskytnutím součinnosti ze strany žalobkyně došlo k odpadnutí důvodů, jež dle zmíněného rozhodnutí žalované údajně bránily v pokračování řízení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice, a ani nebyla žalovanou informována o jakémkoliv jiném úkonu žalované, kterého je zapotřebí k odstranění důvodů přerušování řízení, potažmo nebyla ze strany žalované v předmětné věci vyzvána k seznámení s podklady rozhodnutí (z důvodu shromáždění dostatečných podkladů potřebných pro vydání meritorního rozhodnutí, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu).

Dle názoru žalobkyně tedy doručením veškerých vyžádaných podkladů, tj. jejich předáním do dispozice žalované, byl dne 22.6.2011 zahájen běh zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci a žalobkyně je tak v souladu s § 71 správního řádu a s přihlédnutím k výše uvedenému přesvědčena, že lhůta pro vydání rozhodnutí marně uplynula dne 22.7.2011.

Vzhledem k tomu, že žalovanou nebylo ve věci vedené pod sp. zn. PR-P 606/10 dlouhodobě nijak rozhodnuto, ačkoliv dle názoru žalobkyně měla žalovaná povinnost

rozhodnout v souladu s § 71 odst. 3 správního řádu nejpozději do 22.7.2011, podala žalobkyně písemně Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, jež plní vůči žalované v daném správním řízení úkoly nadřízeného správního orgánu, žádost o opatření proti nečinnosti správního orgánu datovanou dne 20.4.2012 (zaslanou na vědomí i žalované), následně částečně doplněnou dopisem ze dne 17.5.2012 doručeným Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy téhož dne. V této žádosti se žalobkyně domáhala, aby Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy svým usnesením převzalo shora zmíněnou věc a namísto dlouhodobě zcela nečinného správního orgánu žalované samo ve věci meritorně rozhodlo.

Z důvodu nadále přetrvávající nečinnosti žalované i Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, které mělo v souladu s § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu o žádosti žalobkyně o opatření proti nečinnosti žalované rozhodnout nejpozději dne 21.5.2012 (i pokud by se snad při počítání této lhůty vycházelo z doručení doplněné žádosti žalobkyně dne 17.5.2012, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy by mělo rozhodnout nejpozději dne 18.6.2012), jsou k dnešnímu dni splněny veškeré předpoklady, aby se žalobkyně domáhala ochrany svých práv u soudu žalobou podle § 79 a násl. soudního řádu správního.

Žalobkyně proto navrhl, aby se žalované přikázalo rozhodnout do deseti dnů od právní moci rozsudku o žádosti žalobkyně o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice ze dne 31.8.2010 vedené žalovanou ve správním řízení pod č.j. PR-P 606/10.

Žalovaná se k žalobě **vyjádřila** v podání ze dne 25.9.2012. Zopakovala základní časosledné údaje a k věci samé doplnila, že ve věci žádosti o uznání zahraničního bakalářského vzdělání v oboru Právo nebylo zatím rozhodnuto, neboť žalovaná shledala, že další doklady předložené žalobkyní na základě výzvy ze dne 3.6.2011 nevedou k zjištění skutečného stavu věci a pro posouzení žádosti jsou nedostatečné. Proto prostřednictvím výzvy ze dne 4.7.2012 požádala žalovaná o doložení dalších dokumentů a o vysvětlení rozporů zjištěných při posuzování stavu věci vyplývajících z materiálů doručených dne 22.6.2011. Další vyžádané podklady obdržela žalovaná od žalobkyně dne 10.9.2012 a v době předložení k vyjádření k žalobě je posuzovala s tím, že rozhodnutí v uvedené věci vydá po komplexním posouzení všech předložených podkladů.

[III] Správní spis

Ze **správního spisu** se k věci podávají následující skutečnosti. Žalobkyně podáním ze dne 31.8.2010 (doručeným žalované dne 2.9.2010) požádala Západočeskou univerzitu v Plzni o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v bakalářském oboru Právo získaném prostřednictvím Mezinárodního institutu podnikatelství a práva, s.r.o. se sídlem v Praze na Moskevském institutu podnikatelství a práva v Moskvě. K žádosti byly předloženy, ve smyslu § 90 odst. 2 zákona o vysokých školách a bodu 3 Rozhodnutí rektora ZČU č. 15R/2009, úředně ověřené kopie dokladů o dosaženém zahraničním vzdělání, včetně jejich úředních překladů (dále též jen „*Žádost*“).

Žalovaná vydala dne 29.9.2010 pod sp.zn. PR-P 606/10 rozhodnutí, kterým řízení o Žádosti přerušila. Ministerstvo školství k opravnému prostředku žalobkyně, v němž namítala, že ani ke dni podání odvolání nebyly ze strany žalované sděleny žalobkyni údajné nedostatky Žádosti, a nebyly proto zřejmé důvody opravňující žalovanou k postupu dle § 45 odst. 2 správního řádu, rozhodnutím ze dne 14.4.2011 č.j. 8559/2011-30 rozhodnutí o přerušení řízení zrušilo, když konstatovalo, že žalovaná postupovala v rozporu s § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy že současně s přerušením řízení nevyzvala žadatelku k odstranění nedostatků Žádosti.

Žalovaná vydala dne 3.6.2011 pod č.j. PR-P 606/10 rozhodnutí, jímž řízení o Žádosti žalobkyně znovu přerušila a v němž mj. uvedla: „*Dle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, může správní orgán přerušit řízení, a to současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu. (...) Řízení je nutno přerušit, protože správní orgán předpokládá, že si doplnění spisového materiálu vyžádá delší časový úsek. (...) Jakmile překážky bránící v pokračování řízení odpadnou, správní orgán Vás o této skutečnosti uvědomí.*“. Výzvou ze dne 3.6.2011 vydanou pod stejným jednacím číslem jako druhé rozhodnutí o přerušení řízení, žalovaná vyzvala žalobkyni k doplnění Žádosti, a to předložením *a)* anotace jednotlivých předmětů s uvedením doporučené studijní literatury, *b)* rozvržení studijních předmětů do jednotlivých semestrů, včetně specifikace způsobu výuky, *c)* uvedení hodin přímé výuky (přednášek, cvičení a seminářů), *d)* způsobu zakončení výuky toho kterého předmětu, *e)* způsobu zakončení výuky ve studijním programu, *f)* typu studijního programu, standardní doba studia, forma studia, datum přijetí a datum ukončení studia, *g)* studijního plánu pro bakalářské studium oboru Právo schválený vědeckou radou ZakSU. Ke splnění výzvy byla žalobkyni stanovena lhůta 30 dnů ode dne doručení výzvy.

Žalobkyně reagovala na výzvu žalované písemným podáním ze dne 21.6.2011, s nímž zaslala žalované ji požadované podklady, resp. dokumenty.

Po rozhodnutí a výzvě ze dne 3.6.2011 nedošlo ze strany žalované vůči žalobkyni k žádnému úkonu. Žalobkyně se následně podáním ze dne 20.4.2012 označeným jako Žádost o opatření proti nečinnosti k č.j. 8559/2011-30, které doplnila podáním ze dne 17.5.2012, obrátila na Ministerstvo školství. Žalobkyně se v uvedeném podání domáhala, aby Ministerstvo školství usnesením převzalo předmětnou věc a namísto dlouhodobě zcela nečinného správního orgánu (= žalovaná) samo ve věci meritorně rozhodlo.

Součástí správního spisu je dále výzva žalované ze dne 4.7.2012 č.j. PR-P-606110, v níž byla žalobkyně vyzvána, aby doplnila Žádost o *a)* autentický studijní plán bakalářského studijního programu/oboru Právo, právní věda uskutečňovaný zahraniční vysokou školou, vydaný přímo Moskevským institutem podnikatelství a práva (Rusko) s úředním překladem do českého jazyka, *b)* specifikovat studijní plán programu/oboru uvedeného v bodě 1, který žadatelka absolvovala na zahraniční vysoké škole - jaký byl jeho právní status a identifikační znaky [typ, název, standardní doba studia, forma studia, anotace studijní předmětů s uvedením doporučené studijní literatury atd.], *c)* specifikovat rozložení jednotlivých studijních předmětů do jednotlivých konkrétních semestrů konkrétních roků studia a určení formy a rozsahu jejich

výuky a způsobu jejich ukončení, *d)* specifikace způsobu výuky, jakož i určení, zda se jednalo o předmět povinný, povinně volitelný či nepovinný, *e)* specifikaci a prokázání toho, zda se jednalo o studijní program, který byl v souladu s ruskými předpisy modifikován pro přípravu cizích (resp. neruských) státních příslušníků a zda v něm bylo vědeckou radou předmětné ruské vysoké školy povoleno pro dobu, v níž žadatelka studovala, nahrazení určitého počtu hodin určených pro výuku právního systému Ruska hodinami určenými pro výuku právního systému ČR, Evropského práva a mezinárodního práva.

Ke splnění výzvy byla žalobkyni stanovena lhůta 60 dnů ode dne doručení výzvy, přičemž byla poučena o tom, že nebudou-li požadované dokumenty předloženy ve stanovené lhůtě, bude řízení vedené pod č.j. PR-P-606/10 zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

[III] Posouzení věci krajským soudem

Po provedeném jednání soud dospěl k závěru, že žaloba **je** důvodná.

Podle § 79 odst. 1 věty první s.ř.s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle § 80 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Soud nejprve uvážil nad aktivní legitimaci žalobkyně. Základní podmínkou pro podání žaloby ve smyslu § 79 s.ř.s. je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Žalobkyně se v posuzované věci obrátila na Ministerstvo školství s žádostí na ochranu před nečinností správního orgánu ve smyslu § 80 správního řádu, které doplnila podáním ze dne 17.5.2012. Součástí správního spisu žalované není žádná listina, z které by se dala dovodit reakce Ministerstva školství na žádost žalobkyně. Soud vzal tedy za své (a strany sporu to při ústním jednání nezpochybily), že Ministerstvo školství na žádost žalobkyně nikterak nereagovalo. V takovém případě žalobkyně skutečně bezvýsledně vyčerpala prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, neboť o bezvýsledném vyčerpání se

jedná nejen v případě, kdy nadřízený správní orgán žádost účastníka usnesením zamítne (ve smyslu § 80 odst. 6 správního řádu), ale i tehdy, když o žádosti účastníka řízení nerozhodne ve lhůtě pro vydání rozhodnutí, tedy ve lhůtě určené § 71 správního řádu.

Soud dále posuzoval, zda je v případě, kdy dojde k přerušení vedeného řízení, možné domáhat se žalobou ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Oporou pro konstatování, že tomu tak možné je, byly závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.1.2011 č.j. 8 Ans 5/2010-43 (tento i další zde zmíněné a citované rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz), v němž bylo, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.1.2008 č.j. 2 Ans 7/2007-75 mj. uvedeno: „(...) **Judikatura tedy připouští, že i za situace, kdy je správní řízení přerušeno, se může správní orgán dopustit nečinnosti a účastníku řízení je třeba v takovém případě poskytnout ochranu. Tato situace však neznamená, že by účastník řízení neměl v takovém případě povinnost vyčerpat prostředky k nápravě, které mu poskytuje správní řád. (...)**“. A protože žalobkyně prostředky k nápravě, které jí poskytoval správní řád, vyčerpala, soud dospěl k závěru, že prostor pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu zde je.

Podle § 105 zákona o vysokých školách nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v řízení ve věcech upravených tímto zákonem podle obecných předpisů o správním řízení. Zákon o vysokých školách v jeho speciálních ustanoveních týkajících se uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, resp. řízení o žádosti o takové uznání (= § 89 a § 90 zákona o vysokých školách), nestanoví zvláštní lhůty pro rozhodnutí o žádosti. Proto byla žalovaná povinna aplikovat ustanovení správního řádu.

Podle § 71 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní setření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ; b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle § 44 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen „žádost“), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit.

Podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2. Podle § 64 odst. 4 věty první správního řádu řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou.

Přerušení řízení je určeno k tomu, aby byly odstraněny překážky, které brání jeho řádnému pokračování. Důsledky aplikace tohoto institutu se projevují mj. ve vlivu na běh

procesních lhůt. Procesními lhůtami je třeba rozumět veškeré procesní lhůty, které se na přerušené řízení vztahují (k tomu srov. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2005 č.j. 2 Ans 6/2004-113). Pro řízení o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace platí (z hlediska procesního) správní řád s tam stanovenými lhůtami pro vydání rozhodnutí. A pokud správní řád spojuje s přerušením řízení stavění lhůt podle tohoto zákona, jedná se zejména o lhůty k vydání rozhodnutí (§ 71 odst. 3 správního řádu). Je-li řízení přerušeno, tyto lhůty neběží. Účinek přerušení řízení co do běhu lhůt je třeba vztahovat k jakékoliv lhůtě pro vydání rozhodnutí, neboť důsledkem přerušení řízení podle správního řádu je stavění lhůty pro vydání rozhodnutí.

Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

Podle § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušení. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.

Ve smyslu § 65 odst. 1 věty první správního řádu byla tedy žalovaná oprávněna činit úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Řízení v posuzované věci bylo zahájeno dne 2.9.2010. K vydání prvního rozhodnutí o přerušení řízení, které však bylo následně zrušeno odvolacím orgánem, došlo dne 29.9.2010. Následně bylo řízení přerušeno rozhodnutím žalované ze dne 3.6.2011 a žalobkyně požadované podklady předložila dne 21.6.2011. Další výzva k předložení podkladů následovala dne 4.7.2012, přičemž touto výzvou požadované podklady žalobkyně předložila dne 10.9.2012. Poslední výzva žalované byla datována 28.2.2013. Od zahájení řízení do dne poslední výzvy tak uplynulo přibližně dva a půl roku, což je stěžejní údaj pro konstatování důvodnosti žaloby.

Oddalování vydání rozhodnutí po dobu přesahující dva roky, byť zdůvodněno nutností opakovaného doplňování podkladů, považuje soud v dané věci za obstrukční. Řečeno kategoricky – není patrné, na co vlastně žalovaná čeká. Žalobkyně byla opakovaně vyzvána k předložení specifikovaných listin a na výzvu vždy ve stanovené lhůtě reagovala. Vzhledem k tomu, že žalovaná řízení nezastavila (jak o tom žalobkyni poučila pro případ nevyhovění výzvě), lze se oprávněně domnívat, že žalobkyně předložila odpovídající podklady. Žalovaná však prvně předložené listiny hodnotila více než rok, aby dospěla k závěru, že pro posouzení Žádosti potřebuje další podklady. I ty jí byly následně žalobkyní poskytnuty, avšak žalovaná po dalších více než pěti měsících opětovně dochází k závěru, že relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí nemá stále dostatek. Takový postup je však za jakoukoliv tolerovatelnou hranicí a není ho možné, ve světle výše citovaných zákonných ustanovení a konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, akceptovat.

Za daného stavu věci proto nebylo lze dospět k jinému závěru, než že žalovaná nedůvodně absentuje s vydáním rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně ze dne 31.8.2010, doručené žalované dne 2.9.2010 a evidované pod č.j. PR-P-606/10, o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace. Soud proto uložil rozsudkem žalované povinnost v dané věci rozhodnout, přičemž lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí byla, ve vazbě na § 71 odst. 3 správního řádu, stanovena ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

[IV] Náklady řízení

Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyni byla proto přiznána náhrada nákladů řízení v požadované výši 2.000,- Kč (výrok II. tohoto rozsudku), kterážto částka odpovídá zaplacenému soudnímu poplatku. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení byla žalované určena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 5. března 2013

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková